

(Čtvrtek 31. týdne 1 - viz **OL517**)
 (Pátek 31. týdne 1 - viz **OL457**)
 (Sobota 31. týdne 1 - viz **OL434**)

OL560

Pondělí 32. týdne 1

R.
 [Ž 139 (138), 1a]

Ho - spo - di - ne, ty mě zkou - máš a znáš.

Ž 139 (138)

1.	Hospodine, ty mě	zkou - máš a znáš,	* ty víš, když sedám i když	vstá - vám.
2.	Poznáváš mé myšlenky již	zďál - ky;	* ať jdu nebo ležím, ty to určuješ, + všímáš si	všech mých cest. R.
3.	Slovo ještě nemám	na ja - zy - ku:	* hle, už je znáš, Hospodine,	ce - lé.
4.	Obklopuješ mě zezadu i	ze - pře - du	* ¶ a kladeš na mě	svou dlaň.
5.	Podivuhodná je pro mě tvá	zna - lost,	* vznešená a nepocho	pi - tel - ná. R.
6.	Kam se mohu uchýlit před tvým	du - chem,	* kam až utěci před tvou	tvá - ří?
7.	¶ I kdybych vystoupil na nebe,	ty jsi tam,	* ¶ i kdybych ulehl v podsvětí, i	ta - dy jsi. R.
8.	¶ I kdybych si připjal křídla	ji - třen - ky	* ¶ a spočinul na nejzazším	mo - ři,
9.	¶ i tam mě povede tvá	ru - ka	* ¶ a uchopí mě tvá	pra - vi - ce. R.